

BELGIË - BELGIQUE
PB. - PP.
9300 AALST 1
3-2836

periodiek#07 mrt.07 > apr.07 **Netwerk/centrum voor
hedendaagse kunst**

10/03 > 14/04

Tentoonstellingen

Virginie Bailly
Nicolas Guiot
Kristin Posehn
Isabelle Hayeur &
Eric Raymond

28/03

20:30 Film

Anche libero va bene

25/04

20:30 Film

Heaven's Doors

14/03

20:30 Film

The way I spent the end
of the world

30/03

20:30 Concert

The Leaf Label Night ft.
Triosk / Murcof / Adrian
Klumpes

02/05

20:30 Film

Requiem

21/03

20:30 Film

The Traveller Girl

18/04

20:30 Film

Babel

23/03

20:00 Event#07

Screening

Blink (samenstelling
Gasworks, Londen)

Performance

(try-out)

Chuck Norris Doesn't
Sleep, He Waits ...
(LOCHNESS)

Concert

Hans Appelqvist

Editoriaal

Op 10 maart openen Virginie Bailly, Nicolas Guiot, Kristin Posehn en Isabelle Hayeur & Eric Raymond hun solopresentaties in Netwerk. Tijdens de voorbereiding van de projecten kwam de kunsthistorische analogie met het zestiende-eeuwse wereldlandschap ter sprake: tussen het werk van de jongste (internationale) generatie kunstenaars en de uitgestrekte landschappen van Pieter Bruegel de Oude, Joachim Patinir en Herri met de Bles bleken verrassend veel gedeelde affiniteiten te bestaan. De vermelde kunstenaars uit de Zuidelijke Nederlanden waren in dezelfde periode actief als de grote ontdekkingsreizigers en zagen de wereld vanuit vogelperspectief. Vandaag heeft het geografische spectrum van de mens zich op alle niveaus verder uitgebreid – al is het nog niet altijd even duidelijk welke consequenties daaraan verbonden zijn. Virginie Bailly, Nicolas Guiot, Kristin Posehn en Isabelle Hayeur & Eric Raymond bewijzen alvast dat ze over de mentale precisie-instrumenten beschikken om actuele ontwikkelingen op een aanstekelijke manier vorm te geven.

[Eng] On March 10th Virginie Bailly, Nicolas Guiot, Kristin Posehn and Isabelle Hayeur & Eric Raymond open their solo presentations at Netwerk. In the course of preparing these shows, the art historical analogy with 16th century landscape painting came up: the work of the latest (international) artist generation shared a surprising number of affinities with the wide landscapes of Pieter Bruegel the Elder, Joachim Patinir and Herri met de Bles. The afore mentioned artists from the Southern Netherlands worked in the age of the great voyages of discovery, and saw the world from a bird's-eye view. These days man's geographical spectrum has expanded on all levels – though it's not always clear which consequences are implied. Virginie Bailly, Nicolas Guiot, Kristin Posehn and Isabelle Hayeur & Eric Raymond seem to be equipped with the necessary precision instruments to transform recent developments into an inspiring art praxis.

Pieter Bruegel de Oude, *Landschap met de Val van Icarus*, c. 1558, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, Brussel

Virginie Bailly (BE)

Nicolas Guiot (FR)

Kristin Posehn (US)

Isabelle Hayeur (QC) & Eric Raymond (QC)

Tentoonstelling

10/03/07 t/m 14/04/07

Opening

za. 10/03/07 – 20:30

Open woe. t/m za. 14:00 > 18:00

De zestiende eeuw in vogelvlucht

De zestiende eeuw was in het Westen een periode van grote intellectuele onrust. Met ongekende expansiedrift brachten wetenschappers en ontdekkingsreizigers nieuwe continenten en kennisgebieden in kaart. De geïnformeerde zestiende-eeuwse burger bekeek de wereld in een verruimd perspectief: statische maatschappijstructuren, zoals de Kerk en het vorstelijk gezag, daverden onder de ingrijpende bewustzijnsverandering.

In de woelige breuklijn van wetenschappelijke vooruitgang versus godsdienstige malaise ont-

stond in de Nederlanden een nieuw genre in de schilderkunst: het wereldlandschap. Landschapsschilders uit het Noorden, met Joachim Patinir en Pieter Bruegel de Oude als voornaamste vertegenwoordigers, construeerden fictieve landschappen met een hoge horizon, als picturale samenvatting van de wereld zoals die in de zestiende eeuw gekend was. Max Friedländer, de autoriteit op het vlak van de vijftiende- en zestiende-eeuwse schilderkunst in de Lage Landen, interpreteerde de emancipatie van het landschap als zelfstandig genre als volgt: *That generation itself called out for a shift in the centre of gravity. ... The world was huge, man a mere grain of sand in it. Earth had begun to rivet the at-*

Nicolas Guiot, *Encombrant#7*

tention of scholars, explorers, travellers and poets – and it was expanding apace. ... This privacy and dominion of the soil, with its teeming multitudes, was in accord with the growing knowledge of the physical world.¹

Kijkplezier speelde van bij het begin een belangrijke rol in de appreciatie van het landschap. *De ontdekkingsreis door het schilderij stelde de kijker in staat de wereld in al zijn verscheidenheid te leren kennen, waarbij hij zich kon verbazen over de virtuositeit waarmee de kunstenaar dit alles op een klein oppervlak had samengebracht. (...) Meestal is zoveel mogelijk gekozen voor een hoog gezichtspunt zodat in één voorstelling zoveel mogelijk onderdelen van de zichtbare wereld konden worden samengebracht, variërend van hoge rots-punten tot diepe dalen, van smalle stroompjes tot uitgestrekte watervlakten en van onbewoonde*

streken tot boerendorpen en steden met al hun bedrijvigheid.²

In zijn studie over het zestiende-eeuwse wereld-landschap legt Walter Gibson in zijn interpretatie de nadruk op de intellectuele stimulans die het landschap als geheel verschaft.³ Hij koppelt de ontwikkeling van de landschapsschilderkunst aan die van de cartografie. *De productie van mappae mundi en andere landkaarten, waarvan de Antwerpse drukkerijen een belangrijk deel voor hun rekening namen, voorzag niet alleen in professionele en wetenschappelijke behoeften, maar bood daarnaast intellectueel en esthetisch genoeg. (...) de cartograaf (had) de immense structuur van land en zee gecompriemd tot een klein oppervlak en aldus de onverplaatsbaar gedachte aarde draagbaar gemaakt. De cartografie appelleerde derhalve aan de wens om de zicht-*

Virginie Bailly, *Project Point de vue (organised landscape)*, Fanny Zaman, FLACC, Genk, 2003 © Arno Roncada

*bare wereld in al zijn veelzijdigheid te bevatten en hetzelfde verlangen kan een rol hebben gespeeld bij de waardering voor het geschilderde landschap.*⁴ De nauwe banden die bestonden tussen Bruegel en de Antwerpse cartograaf Abraham Ortelius, maken de kosmografische dimensie van de jonge landschapsschilderkunst des te meer waarschijnlijk.

Google Earth

De recente populariteit van het internetprogramma Google Earth, dat gedetailleerde satellietbeelden van het gehele wereldoppervlak voor iedereen toegankelijk maakt, mag als een eigentijdse vertaling van dergelijke wensen en genoegens beschouwd worden. Door middel van Google's uitgebreide digitale database bekijkt

de kosmopoliet van vandaag de wereld vanuit een alomvattend vogelperspectief. Google Earth verschaft een hoeveelheid details die nooit in een atlas gebundeld kunnen worden en speelt daarmee in op de onbeperkte nieuwsgierigheid van virtuele wereldreizigers.

De mogelijkheden van Google's digitale zweefvlucht worden op een concrete manier geïntegreerd in het werk van **Nicolas Guiot**, die een sculpturale constructie op het dak van Netwerk voorbereidt. Het idee van schaal(vergroting) speelt een belangrijke rol in zijn meest recente werk: de balkvormige volumes, die zowel binnen als buiten geplaatst worden, gaan de confrontatie aan met de architectuur van een plek, in een dynamische verhouding van één op één. Neven-, onder- en bovenschikking wisselen elkaar voortdurend af: in zijn voorstel voor Netwerk

Isabelle Hayeur, Oued, 2003

(*Encombrant #8*) ziet hij het gebouw fungeren als sokkel voor een sculptuur die vanaf de grond maar gedeeltelijk zichtbaar is. De omvang van de ontmoeting tussen architectuur en beeldhouwwerk destabiliseert de positie van de toeschouwer: van onderuit gaat van de beide volumes, die met een bestudeerde nonchalance op het gebouw gestapeld worden, een onmiskenbare dreiging uit – zullen ze wel blijven liggen? Google Earth zou wel eens het alternatief kunnen zijn om het werk in de juiste schaal te bekijken – mocht het programma ondertussen over gedetailleerde beelden van Aalst en omstreken beschikken. De afstand en de verandering van perspectief zou de ingreep in zijn werkelijke context doen verschijnen; namelijk het geheel van industriële volumes die het uitzicht van Aalst beheersen.

De zestiende eeuw in vogelvlucht bis

In de zestiende-eeuwse schilderijen van Bruegel en Patinir is het duidelijk dat het om ingenieus geconstrueerde taferelen gaat. De kunstenaars beeldden geen zichtbare realiteit uit, maar stelden gaandeweg een quasi encyclopedisch overzicht samen van wat ze over de geografische en klimatologische eigenschappen van de aarde konden bevatten. Het vogelperspectief waarmee ze hun landschappen op eindeloze vlakten konden laten uitlopen, maakte van de toeschouwer een gewillige medeplichtige. Het bij wijlen duizelingwekkende – maar in realiteit weinig waarschijnlijke – gezichtspunt creëerde de aan-

lokkelijke illusie dat een schilderij een onbeperkt zicht op de wereld kon bieden, waar alles met een arends blik te overschouwen viel.

Virginie Bailly maakt het idee van het geconstrueerde landschap aanschouwelijk in haar installaties in de open lucht. Door middel van stellingen en houten platen creëert ze kijkdozen om de picturale ervaring van het landschap opnieuw in zijn oorspronkelijke context te laten plaatsvinden (*Project Point de vue*, i.s.m. Fanny Zaman, FLACC, 2003; *Zeezicht (Point de vue 2)*, Tongeren, 2005). De beheersing en de manipulatie van de blik van de toeschouwer, die in de zestiende-eeuwse schilderijen al dan niet impliciet aanwezig is, wordt bij haar een centraal motief. Midden in het landschap plaatst ze een tijdelijk bouwwerk dat door zijn geïsoleerde positie op een mijnheuvel en zijn elementaire vormgeving aan militaire architectuur doet denken.

In *Project Point de Vue* doorprikt Virginie Bailly de illusie van de individuele, ongemedieerde blik op de wereld: wie bepaalt hoe je het landschap beleeft? Het uitzicht op de omgeving werd via een beperkt aantal openingen op ooghoogte vastgelegd: een van de zogenaamde 'vensters' bracht ingrijpende werken aan een nabije heuvel in beeld. Met andere woorden: de constructie van het omringende landschap was volop aan de gang op het moment dat haar installatie het geconstrueerde karakter van tweedimensionale landschapsvoorstellingen liet zien.

Kristin Posehn, *Overland*, 2004

In haar jonge oeuvre wisselt ze installaties af met tweedimensionaal werk, zoals (olieverf)schilderijen en video. Het is opvallend dat haar schilderijen steeds een zekere diepte bevatten – zonder dat het onderwerp daarom onmiddellijk een realistische weergave van de werkelijkheid is. Door de wisselwerking tussen warme en koude kleuren, verticale en horizontale lijnen, of ondoorzichtige en transparante vlakken ontstaan specifieke vibraties van licht en kleur die deels abstract en maar toch heel herkenbaar zijn.

De plek zonder eigenschappen

Isabelle Hayeur is een *Québécoise* die in haar video's en fotomontages o.m. uitgestrekte landschappen en bouwerven construeert. Aan de hand van gedetailleerde natuurbeelden of -ontginningen creëert ze fictieve panoramische uitzichten die lijken te verwijzen naar het verloren ideaal van de ongerepte natuur (*Destinations* reeks, 2003-2004). De toeschouwer kan in die reeks zijn blik vrijelijk laten dwalen over de opeenvolging van vennetjes, bossen, zeezichten

Miho Matsuda, *Veggie Girl*, 2005

en golvende groene vlaktes, maar het genot van de panoptische visie duurt niet lang. De interne incoherentie op het vlak van schaal, scherpte, lichtinval, micro-klimaat en plantensoorten creëert een *ad hoc* vervreemdingseffect: omwille van het ongeloofwaardige karakter van het beeld blijkt het vogelperspectief niet zo bevredigend als aanvankelijk gedacht. De fata morgana lost op in de lucht.

Het eigenlijke onderwerp van haar werk is de non-lieu, de plaats zonder eigenschappen. *L'ethnologue français Marc Augé fut le premier à faire une analyse très complète du non-lieu, en le définissant comme un espace n'étant ni identitaire, ni relationnel ou historique. (...) Un lieu est un espace circonscrit devenu familier par la mémoire qui lui est attachée. Sous la pression de la mondialisation, nous assistons à la dissolution de cette notion, par la disparition graduelle du local et de l'identitaire. Paradoxalement, les no man's land sont très investis de notre présence, mais nous les occupons sans les habiter. Notre condition contemporaine trouve sa parfaite expression dans les lieux que nous rendons déshumanisés.*⁵

Voor de tentoonstelling in Netwerk stelt ze de installatie *Tunnel Vision* voor, die ze ontwikkelde in samenwerking met **Eric Raymond**. Via een ingenieus systeem van licht-, projectie- en geluidseffecten krijgt de toeschouwer de indruk dat hij zich in een vluchttunnel bevindt, als antithese op de panoramische illusie die ze in vorige reeksen ontwikkeld heeft.

Kristin Posehn

In de visie van **Kristin Posehn** staat elk kunstwerk voor de mogelijkheid tot een ruimtelijk, conceptueel en ervaringsgericht traject. De notie van het traject mag vrij letterlijk genomen worden; het betreft daadwerkelijk een 'reisweg'. In de witte, cleane binnenruimtes van tentoonstellingszalen creëert Posehn installaties van een landschappelijke allure, vaak met materialen die we eerder associëren met de ruimte buiten, zoals aarde, asfalt, graszoden... In installaties die te groot en te complex zijn om in één oogopslag te zien of om vanuit één perspectief te beschouwen, nodigt ze de toeschouwer uit een eigen (werkelijk of mentaal) traject te kiezen. Haar werk stelt vragen over de verhouding tussen binnen en buiten, groei en verval, beeld en realiteit, en het vormt vaak een reflectie op de oude schilderkunstige genres van het stilleven en het landschap. In haar realisaties slaagt ze er in een verhalende structuur tastbaar te maken als het samenvallen van ruimtelijke en temporele aspecten.

¹ Max Friedländer, *Early Netherlandish Painting*, Leyden & Brussels: Sijthoff, 1973), 9, Pt 2, p.99.

² Edwin Buijsen, *De zoektocht naar de betekenis van het geschilderde landschap*, in tentoonstellingscat. (*Panorama op de wereld. Het landschap van Bosch tot Rubens*, Noord-Brabants Museum, 's Hertogenbosch, 2001), p. 43-64.

³ W.S. Gibson, *'Mirror of the Earth. The World Landscape in Sixteenth-Century Flemish Painting*, Princeton, 1989, p. 48-59.

⁴ Edwin Buijsen, *De zoektocht naar de betekenis van het geschilderde landschap*, in tentoonstellingscat. (*Panorama op de wereld. Het landschap van Bosch tot Rubens*, Noord-Brabants Museum, 's Hertogenbosch, 2001), p. 43-64.

⁵ Isabelle Lelarge, *Des mondes de l'entre-deux. Entretien avec Isabelle Hayeur*, ETC, nr. 73, maart-april 2006, p. 14-36.

Sarah Doyle, *Madonna Lookalikes*, 2005

Roderick Mills & Rosie Pedlow, *Immortal Stories*, 2006

Event#07

vr. 23/03/07 – 20:00

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

– (online) www.fnac.be – Le Bonheur

(Brussel) – Musicmania (Gent)

– Feedback (Aalst)

Event#07

Tentoonstelling

Virginie Bailly (BE)

Nicolas Guiot (FR)

Kristin Posehn (us)

Isabelle Hayeur (qc) & Eric Raymond (qc)

Screening

Blink (samenstelling Gasworks, Londen)

Nav Haq is als curator aan het Londense Gasworks verbonden. Hij publiceert geregeld artikels in Art Review, Bidoun en Yishu: Journal of Contemporary Chinese Art. Dit jaar is hij in België uitgenodigd om het volgende programma van Contour, de Mechelse biënnale voor videokunst, samen te stellen. Na zijn lezing over de Triangle Arts Trust in 2005, is hij voor de tweede maal te gast in Network.

Gasworks heeft zijn vestiging in South East London. Het maakt deel uit van het Triangle Arts Trust, een wereldwijd netwerk van residenties en workshops. De Gasworks Gallery richt zich op de professionele ontwikkeling van kunstenaars en biedt curatorische, administratieve en praktische ondersteuning. Tentoonstellingen worden gekoppeld aan een educatief programma dat thema's en ideeën uit de hedendaagse kunstpraktijk voor een jong en professioneel publiek toegankelijk maakt.

Het programma van Blink ontstond naar aanleiding van een open uitnodiging van Gasworks aan animatiekunstenaars. Nav

Hans Appelqvist © Martin Palm

Haq (i.sm. met de kunstenaars Haluk Akakçe en Saskia Olde Wolbers) maakte een selectie uit de diverse inzendingen. De screening geeft een caleidoscopisch beeld van actueel animatiewerk. Met werk van John Baugh, Roderick Mills & Rosie Pedlow, progetto[ANTENNA], Amy Engels, Ranko Andjelic, Cecilia Lundqvist, Christinn Whyte & Jake Messenger, Semiconductor: Ruth Jarman en Joe Gerhardt, Bianca Edmonds, Miho Matsuda, Max Hattler, Ed McHenry, Helen Fletcher, Sarah Doyle, Inger Lise Hansen

Performance (try-out)

Chuck Norris Doesn't Sleep, He Waits ... (LOCHNESS)

Chuck Norris Doesn't Sleep, He Waits ... (werktitel) wordt de eerste voorstelling van LOCHNESS, een vers triumviraat rond Danai Anesiadou, Hans Bryssinck & Diederik Peeters. De drie kunstenaars raakten vanuit de plastische kunst bij dans, theater en performance betrokken. Hans Bryssinck en Diederik Peeters gingen tussen 2001 en 2004 een intensieve artistieke vennootschap aan, en realiseerden uiteenlopende performance-projecten in theaters en galerieën (wpZimmer, Antwerpen; W139, Amsterdam; Victoria, Gent; Programa Arts, Mexico DF...). Bij de meeste van die projecten was Danai Anesiadou nauw betrokken.

Volgens LOCHNESS zijn begrippen als illusie, droom, verbeelding en fictie aan herwaardering toe. In *Chuck Norris Doesn't Sleep, He Waits...* slepen ze de toeschouwer mee in een parallelle, illusoire realiteit. Vanuit een voorliefde voor het onmogelijke, het irrationele en het niet-alledaagse, gaan ze op zoek naar manieren om

de conventionele realiteit onderuit te halen, en ze te vervangen door een wereld met de logica van een droom. Er ontstaat persoonsverwarring door dubbelgangers en er treden herhalingen, omkeringen en lapsussen in tijd en ruimte op. Ze graven in de donkere strata van ons collectief onderbewustzijn, waaruit ze beelden, symbolen en archetypes uit pop- en subculturen en uit de wereld van het occulte ophalen om beter uit te lichten.

Concert

Hans Appelqvist (SE – Häpna)

Heeft het iets te maken met de extreem duistere winters en de korte zomernachten dat er in het hoge Noorden zoveel bijzondere platen gemaakt worden? Na de meer dan geslaagde doortocht van Tape en Ass in 2006, is Hans Appelqvist te gast voor een concert waarin folk, musique concrète, IDM, veldopnames, georkestreerde muziek en noise gecombineerd worden tot hedendaagse sprookjes met een uniek klankenpallet.

Naima, de meest recente creatie van de Zweed, is behalve een plaat ook een hedendaags orakel (mét pelikanenhoofd) dat het antwoord weet op existentiële levensvragen en ons van zware verantwoordelijkheden en donkere gedachten bevrijdt. Appelqvists laatste album geldt als eerste kennismaking met het bijzondere wezen. Het is niet de eerste maal dat de persoonlijke hersenspinsels van de Zweed model staan voor een conceptalbum. Zijn vorige plaat *Bremort* stond volledig in het teken van het gelijknamige zelfverzonnen oord in Scandinavië.

Geluid

Concert

vrij. 30/03/07 – 20:30

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac: 0900/00600

– (online) www.fnac.be – Le Bonheur

(Brussel) – Musicmania (Gent)

– Feedback (Aalst)

The Leaf Label Night ft Triosk, Murcof, Adrian Klumpes

The Leaf Label staat bij liefhebbers van avontuurlijke elektronische muziek garant voor hoogstaande releases op de grens tussen elektronica en warme akoestische klanken. Twee jaar geleden vierde het Londense platenlabel zijn tiende verjaardag en in die jaren is het met releases van Efterklang, Fourtet, Susumu Yokota, Hanne Hukkelberg, Psapp, Colleen, Murcof, Triosk... uitgegroeid tot één van de vaandeldragers van de hedendaagse vernieuwende muziek. Na eerdere passages van Colleen en Triosk in 2005 organiseert Netwerk een The Leaf Label Night met Triosk, Murcof & Adrian Klumpes.

Triosk © Glen Wilkie

Triosk (AUS)

Triosk mixt piano, bas en drums met een batterij elektronische effecten tot een jazzy geluid dat onmiddellijk herkenbaar is. Laurence Pike (drums en percussie), Adrian Klumpes (piano, rodes, sampler) en Ben Waples (bas) evoceren roesopwekkende sonische landschappen, waar behalve de geesten van Thelonious Monk en Art Blakey, ook Aphex Twin en Fennesz in rondwaren. Na hun debuutplaat *Moment Returns* verbazen ze op *The Headlight Serenade* opnieuw met hun inventiviteit en enthousiasme.

Murcof (AUS)

Met de cd *Remembranza* is de Mexicaan Fernando Corona aan de derde letter van zijn artiestennaam beland. Waar *Martes* en *Utopia* deze plaat voorafgingen in een erg genietbare combinatie van klassieke instrumenten met lichte click'n'cut-elektronica in een diepe dubsaus, is Murcof ditmaal geheel instrumentaal te werk gegaan. Zo worden de subtiliteit en de broosheid in de composities van de man nog sterker beklemtoond. Murcof staat voor feeëriekke, filmische en duistere klanken met dito visuals.

Adrian Klumpes © Glen Wilkie

Adrian Klumpes (MX)

Be Still is opgenomen in een non-stop sessie van vijf uur met piano en microfoon. Vergelijkingen met minimalmeesters als Phillip Glass, Michael Nyman en Brian Eno zijn niet uit de lucht gegrepen, al is *Be Still* flink bewerkt met elektronica – vandaar de piepkleine haarscheurtjes in het geluid en de schurende flarden glitch. *Be Still* is een melancholische, dromerige, hypnotiserende en tijdloze plaat.

In residentie

LOCHNESS (www.netwerk-art.be/nl/residentie.html)

Alexandre Le Petit (versionatura.org)

Cinema Palace
Bert Van Hoorickstraat 4 - Aalst
toegang € 5 / 4,25
info & tickets: 053/70 97 70
www.netwerk-art.be

woe. 14/03/07 – 20:30

Film

The way I spent the end of the world (RO) Catalin Mitulescu

Zomer 1989, aan de vooravond van de Roemeense revolutie. Eva, zeventien en verliefd, woont samen met haar ouders en haar jongere broertje Lalalilu in een buitenwijk van Boekarest. Ze ontdekt de voor- en nadelen van een leven als jongvolwassene en fantaseert over een leven buiten Roemenië. Ze maakt plannen om de wereld rond te reizen. Lalalilu is op de hoogte van haar stiekeme plannen om weg te vluchten: het idee om zijn zus te verliezen, maakt hem radeloos. Samen met zijn vriendjes plant hij een aanslag op dictator Ceaucescu. Als ze erin slagen om Roemenië van de tirannie te bevrijden, zal Eva hem tenminste niet in de steek laten...

Dit drama over gewone mensen in de nadagen van het Ceaucescu-regime won prijzen op Sundance (beste scenario) en in Cannes (beste actrice, *Un Certain Regard*) en stond onder de hoede van Martin Scorsese en Wim Wenders.

met: Doroteea Petre, Timotei Duma, Mircea Diaconu

Requiem, Hans-Christian Schmid

The way I spent the end of the world, Catalin Mitulescu

woe. 21/03/07 – 20:30

The Traveller Girl (IE) Perry Ogden

Winnie woont samen met haar familie in een woonwagen langs een autoweg in Dublin. Het gezin heeft het moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen. Op school probeert Winnie haar best te doen, maar pestkoppen verhinderen dat. Na een vechtpartij wordt ze van school gestuurd. Ze keert niet meer terug. Winnie dwaalt liever door de straten, om weg te dromen bij trouwjurken in etalages, muntstukken uit de fontein te vissen, of zich samen met haar zus op te maken om te gaan dansen.

De Dublinse fotograaf Perry Ogden was een van de eersten die zich in het lot van Ierse rondzwerfende jongeren verdiepte. Zijn fotoboek *Poney Kids* was een eclatant succes en Ogden volgde daarna veel rechtzaken met travellers. Daar ontstond het idee voor de film *Pavee lackeen* (in het Cant) of *The Traveller Girl*.

met: Winnie Maughan, Rose Maughan, Rosie Maughan, Paddy Maughan

woe. 28/03/07 – 20:30

Anche libero va bene (IT) Kim Rossi Stuart

De 11-jarige Tommy, zijn oudere zus Viola en zijn vader Renato vormen een onvolledig gezin. La mama, de belangrijkste persoon in hun leven, heeft hen verlaten... Maar ondanks de vele moeilijkheden en gevoelens van woede, mislukking en eenzaamheid geeft het gezinnetje niet op...

Zeer sterk regiedebuut van Kim Rossi Stuart (vorig jaar nog te zien in *Romanzo Criminale*).

met: Alessandro Morace, Kim Rossi Stuart, Barbora Bobulova, Marta Nobili

woe. 18/04/07 – 20:30

Babel (US) Alejandro González Iñárritu

Een schot weerklinkt in de Marokkaanse woestijn: het startschot van reeks gebeurtenissen die levens zal veranderen. Een Amerikaans koppel vecht voor hun relatie. Twee jonge Marokkanen begaan per ongeluk een misdaad. Een huishoudster steekt met twee Amerikaanse kinderen illegaal de grens over in Mexico. De

vader van een Japanse, dove adolescente wordt gezocht door de politie. Hoewel hun cultuur en levenswijze mijlver uit elkaar liggen, zullen de wegen van die mensen elkaar kruisen...

Na *Amores Perros* en *21 Grams* is dit de derde film van de Mexicanen Alejandro González Iñárritu (regie) en Guillermo Arriaga (scenario). Goed voor de beste regie in Cannes, Golden Globe voor beste drama en misschien wel enkele Oscars...

met: Brad Pitt, Cate Blanchett, Gael Garcia Bernal, Koji Yakusho

woe. 25/04/07 – 20:30

Heaven's Doors (MA) Imad en Swel Noury

Een avond in Casablanca. Ney gaat naar het appartement van de man op wie hij zich wil wreken. Die wraakactie zal het leven van drie personen ingrijpend veranderen. Vroeger werkte Ney als bouwvakker, maar als hij verneemt hoe gemakkelijk twee van zijn beste vrienden geld verdienen, wil ook hij werken voor Mansour, de meest invloedrijke bendeleider uit de buurt. Tijdens een opdracht gaat alles echter fout en in de schietpartij die volgt, kan Ney maar op het nippertje ontkomen. Van Mansour komt hij te weten wie op hem geschoten heeft. Lisa woont alleen in Casablanca sinds haar Marokkaanse echtgenoot verongelukte. Haar leven wordt overhoop gegooid als ze verneemt dat ze, na een moordpartij, het enige familielid is van Suad en Salim. Smail wordt na 15 jaar vrijgelaten uit de gevangenis. Hij heeft maar twee wensen meer: zijn oude, zieke moeder terugzien en wraak nemen op de kompanen die hem verraden hebben. Een oude vriend geeft hem een gouden tip. Maar alles loopt anders af dan voorzien.

met: Rabie Katie, Aimee Meditz, Hakim Noury

02/05/07 – 20:30

Requiem (DE) Hans-Christian Schmid

Michaela groeit op in een diepgelovig gezin in het zuiden van Duitsland. Ondanks haar zware vorm van epilepsie zoekt ze als jongvolwassene de vrijheid op. Op de universiteit heersen andere normen: door de vrijheid en vriendschap die ze daar beleeft, begint Michaela te twifelen aan haar geloof in God, haar familie en zichzelf. Haar epileptische aanvallen worden frequenter en heftiger, zonder aanwijsbare oorzaak. Uit angst dat ze naar huis zal worden gestuurd, zoekt ze hulp bij een priester, die haar vertelt dat ze bezeten is. Haar vrienden proberen haar ervan te overtuigen dat ze psychiatrische hulp moet zoeken, maar ze slagen er niet in door haar morele en religieuze pantser te breken...

Na *Lichter* zorgt Hans-Christian Schmid opnieuw voor een aangrijpende filmervaring. Samen met Fatih Akin (*Gegen die Wand*), Wolfgang Becker (*Goodbye Lenin!*), Florian Henckel (*Das Leben Der Anderen*) en Hans Weingartner (*The Edukators*) zorgt hij voor een opmerkelijke opmars van de Duitse film. Sandra Hüller kreeg voor haar hoofdrol in *Requiem* de Zilveren Beer op het filmfestival van Berlijn 2006.

met: Sandra Hüller, Burghart Klausner, Imogen Kogge

ISSN: 1783-1113 – ontwerp: Gestalte \ Grafische vormgeving – druk: Die Keure, Brugge

Netwerk vzw/centrum voor hedendaagse kunst × Houtkaai z/n, B-9300 Aalst × T +32 (0)53 70 97 73 × F +32 (0)53 70 97 72
www.netwerk-art.be × info@netwerk-art.be × Tentoonstelling open van woe. t/m za. 14:00 - 18:00

